'சட்'டென ஓர் கிறுக்கல்

--- ஜெயசேகரன் ஜென்

தொகுப்பு: அனுத்தமா

’சட்’டென ஓர் கிறுக்கல் : 001

ஆட்கள் வாகனங்கள் அற்ற
சுதந்திர சாலையில்
விதிமுறைகளை
பின்பற்றும் என்னை
ரசிக்கும் நான் !

சட்டென ஒரு கிறுக்கல் : 002

அந்த மூன்று
எழுத்துக்களை
நான் அச்சில்
விரல் கோர்க்குமுன்
உன் பெயர்
என் செல்லக் கணினியில்
வந்து சேரும் அதிசயம் !

சட்டென ஒரு கிறுக்கல் : 003

ஏதோ ஒரு
கதாநாயகன் நாயகி
பேசும் ஒரு வரியில்
அந்த இருவரும் விலகி
நீயும் நானும்
வெண் திரை முழுவதுமாய் ... !

சட்டென ஒரு கிறுக்கல் : 004

காற்றில் பறக்கும்
புத்தகப்பக்கங்களில்
நான் படித்த பக்கம்
மட்டும் தனியே தெரியும்
பார்வை அதிசயம் !

சட்டென ஒரு கிறுக்கல் : 005

அந்த நெருஞ்சி முள்
எடுத்த பின்னும்
என்னை பார்த்து
சிரித்தது ….
என் இரத்தத்துடன்!

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 006

மழை நிற்கவில்லை
மனிதர்கள் நின்று…
மின்சாரம் நின்று ..
இயக்கம் முடங்கி…
இயற்கை நகர
ஆரம்பித்தால்
நாம் ஒன்றுமில்லை !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 007

நான் இல்லா நேரத்திலும்
கண்ணாடி அதன் வேலையை
செய்துகொண்டே இருக்கிறது ...
இருப்பவை எல்லாம்
எனக்காகவே அல்ல !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 008

வெளியே வானம்
மேகத்தின் ஊட்டத்துடன்
உள்ளே நான்
மனசாட்சியின் முனகல்களுடன் ...
வா வெளியே என்ற
முனகல் சத்தம் மட்டும் தனியே !

சட்டென ஓர் கவிதை :009

ஒவ்வொரு பக்கமாய்
புத்தகம் எனக்குள்
வலம் வருகிறது ...
மீண்டும் மீண்டும் நான்
’கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது
நிறைய இருக்கிறது’
என்கிற நினைப்பிற்குள்
நகர்கிறேன் !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 010

தவறி விழுந்து உருண்ட
நாணயத்தை எடுத்து கொடுத்த
சிறு குழந்தைக்கு
நன்றி சொன்ன போது
புரியாது சிரித்தது
இன்றைய அழகு !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் :011

காயத்தின் ஆய்ச்சலில்
உடல் நிலை
தடுமாறும்போது வரும்
உளமார்ந்த விசாரிப்புகள்
சொல்கின்றன நாம்
என்ன சம்பாதிக்கிறோம் என்று !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 012

எட்டு புள்ளி
எட்டு வரிசையில்
யாரோ வரைந்த ஓவியம்
என் கண் காட்சியின்
வரைந்தவர் தெரியா
முதல் கவிதை இன்று !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 013

பிரிக்கப்பட்ட
உதிரிப்பூக்கள் நாரைக்
கட்டிக்கொள்வதெல்லாம்
கள்ள மனதின் திறமைகள் ...
காம்போடு அவைகள்
இயற்கையாய் இருப்பதில்
உங்களின் பிரச்சினை என்ன ?

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 014

தொடரும் மழை
குளிரும் தரை ...
இப்போது புரிகிறது
ஏன் காணாமல் போகின்றன
இந்த எறும்புகள் என்று ...
என்ன ஒரு சாமர்த்தியம் ?!

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 015

மார்பு குளிரும்
மழைத்துளியின்
மெத்தென்ற அடியில்
மெதுவாக மொத்தமாக
நனைந்த நானும் அதே
நடு மார்பில் வாழும்
நம் கடந்த கால நினைவுகளும்
நலமே !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 016

எங்கோ கடலில்
பெய்யும் பெரு மழையும்
அதன் இடி சத்தமும்
கரையில் நிற்கும் என்னை
கொஞ்சமும் பயமுறுத்தவில்லை ...
ஏன் ?
தூரங்கள் பாதிப்பு
ஏற்படாது பார்த்துக்கொள்ளுமோ ??

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 017

மீண்டும் மீண்டும்
என்னை தொட வரும் அலை..
கடலின் அந்தப்பக்கம்
நீ நிற்பது புரிகிறது ...
நமக்கிடையில்
அலை ஏன் என்பதுதான்
எனக்கு புரியவில்லை... !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 018

என் பாதங்களின் அலைகள்
என்னை விட்டு விலகுவதும்
மீண்டும் என்னை அடைவதும்
அழிக்கப்பட்ட பென்சில்
கவிதை போல்
கவிதை அழியலாம் அழிக்கலாம்..
அந்த காகிதப் பதிவுகள்
அழிவதே இல்லை !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 019

நினைவுகள்
அக பொக்கிஷம் ... அவை
விற்பனைக்கு அல்ல.
கைப்பற்ற முயற்சிப்பவர்கள்
வெளியேறலாம்...
பங்கேற்பவர்கள்
உடன் பயணிக்கலாம் !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 020

இரவுகளின் மௌனம்
ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகளும்
மௌன அதிர்வுகளே ...

சத்தமின்றி சரியும் அதிர்வுகளால்
சொல்ல முடியாமல்
தவிக்கும் வலி...

அனைத்திற்கும்
காரணம் தெரியாததால்
தெரிந்து கொள்ள விரும்பாததால்
உறங்கிப்போகும் நான் !

சட்டென்று ஓர் கவிதை : 21

மண்ணுக்குள் வேரை தள்ளி
வெளியே நம்பிக்கையுடன்
வானை பார்க்கும்
அந்த படரும் செடியும்
நானும் வேறு வேறல்ல.

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 22

மகிழ்ச்சி வெற்றி
துக்கம் தோல்வி
யதார்த்தம் கற்பனை
எல்லாவற்றிலும்
என்னுடன் பயணிக்கும்

அந்த உயிரற்ற
அஃறினை நான்கு சக்கர
அகலத்தில் என்னை
அடகு காப்பதற்க்கு
ஈடு இணை இல்லை !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 23
தூக்கத்தில் விழுந்து,
என்னை தொலைத்து,
மெத்தையில் இருந்து எழுந்து -
மீண்டு(ம்)
கிடைத்த நான் !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 24
மழை
வரும்போது
எதற்கு குடை ?
குடையாக
மழையே மாற
தயாராகும்போது .... !
- இப்படிக்கு
மழைக்குடையில்
நனைந்து கொண்டிருக்கும்
நான்.

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 25

கோவிலுக்கு
சென்ற பெண்ணை
காணோமே என்று
தாய் பதறிய போது ..
தெய்வத்திற்கு என்ன
ஆயிற்றோ என்று
பதற யாருமில்லை !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 26

கீழே விழுந்த
சில்லறைகளை
எடுப்பதற்கு முன்
சுற்றிப் பார்க்கும்
நீயும்
வெட்கமின்றி
அதை எடுத்து
தானம் செய்யும்
நானும்

வேறு வேறு !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 27

என் பாதைகளில்
பறக்கும் வண்ணத்துப்பூச்சி
என்னை தடுப்பதில்லை ..
மாறாக ..
ரீங்காரத்துடன்
என் உடன் பறக்கிறது !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 28

திரைக்கு அந்தப்புரம்
ஓர் உலகம் ...
அங்கு நீயும் நானும்
புரிதல் இடைவெளியுடன்
மகிழ்வாய் நடக்க
திரைக்கு இந்தப்புரம்
வகை வகையாய்
தரம் நிறைந்த
தரமற்ற கதைகள்
- நம்மைப்பற்றி !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 29

இடது கண்ணில்
நான் விழுந்தது
வலது கண்ணிற்கு
தெரிந்துவிடக்கூடாது
என்கிற பயம் உனக்கு ...
நானோ ...
நேரிடையாக
நேர் எதிரில்
நின்று பேசுகிறேன்.. !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 30

எங்கோ தொலைவில்
கேட்ட ஒரு
இடிச் சத்தம்
காரணமான நொடியில்
இருவரும் இணைந்த
சுகப் பொழுதுகள்..
மறக்க முடியுமா ?

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 31

நடு நெஞ்சின்
மச்சம் சொல்கிறது
உன் நெற்றிப்பொட்டின்
சுற்றளவினை ... !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 32

என் வலது மார்பின்
மென் எல்லைகள்
கடந்த கால
நினைவுகளுடன்
செய்யும் வன்முறையில்
நான் தோற்பதில்லை !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 33

புருவங்களுக்கு
மத்தியில்
நீள விரல்களால்
நீ வரைந்த கோலங்கள்
இன்னும் அழியாது
மௌன சாட்சியாய்
கேள்வி கேட்க
தயாராகின்றன !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 34

குளித்து விட்டு
காத்திருக்கும் நான் ..
யாரோ ஒருவரின்
வருகையுடன் தொடங்கும்
தலை துவட்டலுக்காக !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 35

தூரத்தின்
வெளிச்சப் புள்ளிகள்
அருகாமையின்
விளக்கு கம்பங்கள்
நெருங்க நெருங்க
மாற்றம் உண்மையே !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 36

கொம்புத் தேனை
நான் படம் பிடிக்கையில்
என் உதடு ஏன்
இனிக்கிறது?

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 37

மொட்டுக்கள்
என்று ஒன்று
இல்லவே இல்லை ...
எல்லாம் நாளைய
எதிர்பார்ப்பு பூக்களே !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 38

மூடாமல் திறந்து
நிற்கும் அந்த
ஒற்றை எழுதுகோல்
சொல்லும்...
இன்னும் எழுத வேண்டியவை
நிறைய இருக்கிறது என்று !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 39

அனைத்து
காலணிகளும்
வரிசையாய்
அமர்ந்திருந்தன....
அம்மா வந்திருக்கிறாள் !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 40

நீர்த்திவலைகள் தெளித்த
கடந்த காலப் புள்ளிகள்
நிறைந்த கண்ணாடி
உன் முகத்தை மறைத்து
என் முகத்தை மட்டும்
காட்டிக்கொள்கிறது !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 41

வானம் அற்ற
ஓர் தேசத்தில்
நீயும் நானும்
நடக்கிறோம் ...
தரையற்ற
அந்த நடையை
உலகம் 'பறத்தல் '
என்று அழைத்துக்கொள்கிறது !

சட்டென ஓர் கவிதை : 42

அந்த நிலவை
பிடித்து தரையில்
வீச வேண்டும் ...
நிறைய மனிதர்களின்
இரண்டாம் முகம்
அங்கிருக்கிறது !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 43

யாரோ இங்கே
அமர்ந்திருக்கவேண்டும்...
அந்த மனித உடல்
கொஞ்சம் கோபத்துடன்
இருந்திருக்க வேண்டும் ...
நான் அமர்ந்த இடம்
பேசும் மௌன மொழி !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 44

பார்க்கவேயில்லை உன்னை ...
ஆனால் உணர்கிறேன்
ஜன்னலுக்கு வெளியில்
பெய்யும் மழையாய் நீ !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 45

அதெப்படி ...
அம்மா பரிமாறும்போது
நான் மௌனியாகிறேன் ?

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 46

யாருமற்ற அந்த
உயர்தர தேநீர் கடையில்
அமர்ந்திருந்த
அந்த இரு இளம்பெண்கள்
தங்களின் கைக்கணினியுடன்
பேசிக்கொண்டு .... !

சட்டென ஓர் கவிதை : 47

ஒரு பக்கம் இருக்கைகள்
அதன் மறுபக்கம்
இருக்கைகளின் நிழல்கள்
அறை முழுக்க இருக்கைகள் ..
ஆட்கள் யாருமின்றி !

சட்டென ஓர் கவிதை : 48

தேநீர் ஒரு மிடறு
Type ஒரு சில எழுத்து
கொஞ்சம் கெஞ்சும் சிரிப்பு
மீண்டும் type
தேநீர் ஒரு மிடறு
கொஞ்சம் காத்திருத்தல் ...
படபடப்புடன் ... இந்த தலைமுறை
இளம்பெண்ணின்
யதார்த்த அழகு !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 49

ஆடை முதல்
அத்தனையும்
அதி நவீனம் ...
ஆடவனின் விரல்
இறுகப் பிடித்து
இரண்டாம் இலக்கத்தில்
நடக்கும் நீ பேசும்
நாகரிகம் பெண்ணீயம்
புரியவில்லை !

சட்டென ஓர் கிறுக்கல் : 50

முன்னோர் காலத்தில்
மிதமாய் தொலைந்த
மனதொன்று மீட்கப்படுகிறது...
அறிவின் சங்கமம்
என்று ஒரு காதல் உண்டோ ?

****